

ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ ПРИ ПІДГОТОВЦІ МОЛОДШИХ МЕДИЧНИХ СПЕЦІАЛІСТІВ

Н. А. Куліш

Артемівське медичне училище

У статті описано досвід впровадження інноваційних технологій навчання при підготовці молодших медичних спеціалістів у Артемівському медичному училищі.

INNOVATIVE TEACHING TECHNOLOGY FOR TEACHING OF PREPARING NURSES

N. A. Kulish

Artemivsk Medical School

The article describes innovate learning technology implementation in medical school for preparing qualified nurses.

Вступ. Інновації в педагогіці тісно пов'язані зі змінами, що відбуваються в соціально-економічному житті країни [1–3]. Стає очевидним той факт, що традиційний процес навчання є застарілим і вимагає суттєвих змін. Серед технологій навчання важливе місце посідають інноваційні технології навчання, які мають особистісну та фахову зорієнтованість. В умовах особисто орієнтованого навчання педагог змінює свою роль і функцію у навчальному процесі. Його роль стає набагато складнішою, ніж при традиційному навчанні, а професійні вміння повинні бути спрямовані не просто на контроль знань та вмінь, одержаних студентами, ще й на діагностування їх навчальної діяльності [4–6].

У роботі пропонується аналіз проблеми використання інноваційних технологій навчання у педагогічній теорії та практиці. Також, аналіз стану вивчення дисциплін медичного циклу та обґрунтування доцільності впровадження інноваційних технологій навчання в медичному училищі [7–9].

Основна частина. Інноваційні технології навчання достатньо просто «вписуються» в традиційну систему навчання. Але і тут є свої умови: педагог повинен змінити сам підхід до процесу навчання, своє ставлення до студентів, повинен зрозуміти, що в навчальному процесі саме студент є центральною фігурою, а не викладач.

Самостійне надбання знань студентами є пріоритетним для процесу навчання, а не їх запам'ятовування та відтворення.

Індивідуальний стиль навчання ґрунтується на врахуванні індивідуальних особливостей кожного студента – особливостей його психічного розвитку, темпераменту, типу нервової системи тощо.

Ідеї навчання в співробітництві розвиваються зусиллями великої кількості педагогів у багатьох країнах світу, тому що вона є гуманною за своєю суттю. Варто також відмітити, що метою навчання у співробітництві є ефект соціалізації, формування комунікативних вмінь. Головна ідея навчання у співробітництві – вчитися разом, а не просто виконувати щось разом.

Існують декілька варіантів цього методу навчання. Це навчання у команді та метод проєктів. До інноваційних технологій належать різноманітне навчання, проблемне навчання, дистанційне навчання тощо. Необхідно зазначити, що саме дистанційне навчання збільшує кількість потенційних учасників за рахунок використання електронних мереж.

Інтерактивне навчання використовується за умови застосування фронтальної та кооперативної форми організації навчальної діяльності студентів. Кожна з цих форм має свої особливості.

Навчання у співробітництві відіграє значну роль у формуванні особистості студента. Використовується воно у педагогіці достатньо дав-

но. Головна ідея цього навчання – це вчитися разом, а не просто щось виконувати разом. Навчання у співробітництві в малих групах дозволяє максимально враховувати індивідуальні особливості кожного студента, особливість його психологічного складу, характер тощо. Саме співробітництво, а не змагання лежить в основі навчання з використанням цієї технології. Саме така технологія навчання є найперспективнішою й легко вписується в існуючий процес навчання. Тому саме цю технологію ми обираємо для проведення подальших досліджень.

Автором було проведено аналіз стану вивчення дисциплін медичного циклу та обґрунтовано доцільність подальшого впровадження інноваційних технологій навчання в навчальний процес у медичному училищі.

Вже давно в медичній школі використовують такі інтерактивні методи, як рольові та ділові ігри, дискусії більш нові методи – дебати. Ключовим поняттям інтерактивних технологій є інтерактивний метод – посилене педагогічне взаємодія, взаємовплив учасників педагогічного процесу через призму власної індивідуальності, особистого досвіду життєдіяльності, процес інтенсивно міжсуб'єктно комунікації.

Аналізуючи викладене, можемо впевнено говорити про те, що в реалізації вищеозначених завдань технології інтерактивного навчання у медичній школі відіграють провідну роль. Вони дозволяють плідно реалізовувати навчальну, виховну та розвивальну функції педагогічного процесу, сприяють активному формуванню знань у студентів через самостійну роботу та колективне обговорення, розвивають та вдосконалюють інтелектуальні вміння, продуктивне та творче мислення, а також дозволяють активно формувати професійні соціальні якості майбутніх фахівців. Для викладача така організація навчання є дієвим способом отримання зворотного зв'язку, що сприяє можливості ефективно корегувати процес оволодіння знаннями та вміннями, організувати консультативну допомогу студентам.

Складність впровадження інтерактивних технологій навчання вимагає від викладача досконалого знання методики їх організації, причому не тільки загальних положень, а кожного

окремого методу та їх комплексного використання. Викладач повинен вміти адаптувати ці методи до свого предмету, своєї дисципліни, а також вміти працювати на загальний результат – підготовку сучасного професіонала, здатного реалізуватися у складних ситуаціях.

Використання інтерактивних технологій вимагає добре організованої роботи. Одним із центральних компонентів є управління часом. Кожне заняття має певні часові межі, і, щоб вкластися в ці межі, викладачеві потрібно ретельно спланувати студентську роботу.

Використання технології колективно-групового навчання це розвиток не лише розумових, але й комунікативних навичок: досягнення згоди, обмін інформацією, уникнення відкритих конфліктів, вміння вислухати, спроба різних ролей (лідер, експерт, секретар, доповідач), створення можливості участі в роботі для кожного члена групи. Це також і виховання коректності та толерантності. Надзвичайно велике значення має презентація та обговорення результатів роботи в групах. Вона дає зворотний зв'язок викладачеві та мотивацію студентам.

Впровадження інтерактивних технологій навчання (а саме методу малих груп і дискусії) у процес вивчення дисципліни «Основи медсестринства» студентами 2 курсу Артемівського медичного училища, збільшило рівень засвоєння нового навчального матеріалу, що проявилось у підвищенні успішності з даної дисципліни, а також зросла зацікавленість студентів до процесу навчання. Також підтверджено актуальність, науково-теоретичне і практичне значення розроблених методичних матеріалів із застосування інноваційних технологій навчання при викладанні дисципліни «Основи медсестринства». У результаті були розроблені рекомендації до застосування відповідних технологій для викладачів вищих медичних навчальних закладів I–II рівнів акредитації.

Висновок. З метою підвищення ефективності підготовки майбутніх медичних працівників, викладачам рекомендується впроваджувати та розширювати використання інтерактивних технологій навчання при вивченні ряду дисциплін медичного профілю.

ЛІТЕРАТУРА

1. Закон України «Про вищу освіту». – К., 2002.
2. Положення про організацію навчального процесу у вищих навчальних закладах. – К., 1993. – 30 с.
3. Актуальні питання педагогіки вищої освіти [Текст] : метод. реком. Спеціальність 8.000005 – «Педагогіка

вищої школи» / Укр. інж.-пед. акад. ; упоряд. І. С. Посохова. – Х. : УІПА, 2003. – 33 с.

4. Алексюк А. М. Педагогіка вищої освіти України / А. М. Алексюк. – К., 1998. – 380 с.

5. Бакуменко Е. А. Интерактивные методы обучения

в преподавании общественно-политических дисциплин / Е. А. Бакуменко // Проблемы инженерно-педагогической освіти. – 2004. – № 7. – С. 223–228.

6. Беспалько В. П. Программированное обучение / В. П. Беспалько. – М., 1970. – 45 с.

7. Бутенко Н. Ю. Комунікативні процеси інженерно-педагогичної освіти : підручник / Н. Ю. Бутенко. – К. : КНЕУ, 2004. – 383 с.

8. Вишневський О. І. Теоретичні основи сучасної української педагогіки : посібник для студентів вищих навчальних закладів / О. І. Вишневський. – Дрогобич : Коло, 2003. – 528 с.

9. Вельтищев Ю. Е. Объективные показатели нормального развития и состояния здоровья ребенка (нормативы детского возраста) / Ю. Е. Вельтищев, В. П. Ветров. – М., 2000. – 96 с.

Отримано 16.03.15